

Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

RESOLUCIÓ de 22 de desembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual es publica la Resolució de 20 de desembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual es prorroga i s'amplia la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19. [2021/12936]

La consellera de Sanitat Universal i Salut Pública va dictar, en data 20 de desembre de 2021, la Resolució per la qual es prorroga i s'amplia la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19.

Per afectar drets fonamentals, en virtut del que es disposa en l'article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, va ser sotmesa a autorització judicial. La Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per la Interlocutòria 513/21, de 22 de desembre de 2021, acorda «autoritzar les mesures adoptades contingudes en la Resolució de 20 de desembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorda prorrogar la Resolució de la Conselleria de 25 de novembre de 2021, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19. Això per un període de temps comprés des de les 00.00 hores de l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* fins a les 23.59 hores del dia 31 de gener de 2022».

Mitjançant aquesta resolució es publica la Resolució de 20 de desembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, que es reproduïx a continuació:

«RESOLUCIÓ de 20 de desembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual es prorroga i s'amplia la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19.

Antecedents de fet

En el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de 3 de desembre de 2021 es va publicar la Resolució d'1 de desembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual es publica la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19, una vegada autoritzada per la Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per Interlocutòria 479/2021, de 29 de novembre, de 2021.

Aquesta resolució es va acordar per un període de temps de trenta dies naturals a computar des de les 00.00 hores de l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*. Per ser publicada en data 3 de desembre de 2021, va entrar en vigor el dia 4 de desembre i la seua eficàcia finalitza el pròxim 2 de gener de 2022, a les 23.59 hores.

L'evolució de la crisi sanitària ocasionada per la covid-19 a la Comunitat Valenciana, des de l'entrada en vigor de l'anterior resolució i d'acord amb l'informe de la Subdirecció General d'Epidemiologia, Vigilància de la Salut i Sanitat Ambiental, de la Direcció General de Salut Pública i Addiccions, de data 16 de desembre de 2021, eviden-

Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública

RESOLUCIÓN de 22 de diciembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la cual se publica la Resolución de 20 de diciembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se prorroga y se amplía la Resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19. [2021/12936]

La consellera de Sanidad Universal y Salud Pública dictó, en fecha 20 de diciembre de 2021, la Resolución por la que se prorroga y se amplía la Resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19.

Al afectar derechos fundamentales, en virtud de lo que se dispone en el artículo 10.8 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa, fue sometida a autorización judicial. La Sección Cuarta de la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por Auto 513/21, de 22 de diciembre, de 2021, acuerda «Autorizar las medidas adoptadas contenidas en la resolución de 20 de diciembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerda prorrogar la resolución de la Conselleria de 25 de noviembre de 2021 por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunidad Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19. Ello por un periodo de tiempo comprendido desde las 00.00 horas del día siguiente a su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* hasta las 23.59 horas del día 31 de enero de 2022».

Mediante esta resolución se publica la Resolución de 20 de diciembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, que se reproduce a continuación:

«RESOLUCIÓN de 20 de diciembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se prorroga y se amplía la Resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19.

Antecedentes de hecho

En el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de 3 de diciembre de 2021 se publicó la Resolución de 1 de diciembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la cual se publica la Resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19, una vez autorizada por la Sección Cuarta de la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por Auto 479/2021, de 29 de noviembre, de 2021.

Dicha resolución se acordó por un periodo de tiempo de treinta días naturales a computar desde la 00.00 horas del día siguiente a su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*. Al ser publicada en fecha 3 de diciembre de 2021, entró en vigor el día 4 de diciembre y su eficacia finaliza el pròxim 2 de enero de 2022, a las 23.59 horas.

La evolución de la crisis sanitaria ocasionada por la covid-19 en la Comunitat Valenciana, desde la entrada en vigor de la anterior resolución y de acuerdo con el informe de la Subdirección General de Epidemiología, Vigilancia de la Salud y Sanidad Ambiental de la Dirección General de Salud Pública y Adicciones de fecha 16 de diciembre de

cia un agreujament de la situació. El mencionat informe assenyalava en l'apartat de conclusions:

«La situació epidemiològica ha empitjorat de forma molt significativa des de l'últim informe fa només tres setmanes. Ens trobem en una nova onada epidèmica amb un ritme de creixement exponencial. Tots els indicadors de nivell de transmissibilitat mostren aquest empitjorament i apunten a una alta circulació del SARS-CoV-2. La incidència acumulada a 14 dies i a 7 dies s'ha quadruplicat. La proporció de positivitat s'ha duplicat. El número reproductiu bàsic es manté per damunt d'1. Tot això és indicatiu que l'epidèmia està sense control i que continuarà creixent en els pròxims dies.

El sistema sanitari presenta indicis de saturació i pot arribar a desbordar-se si continua la tendència exponencial. Encara que l'impacte de l'epidèmia sobre la gravetat és molt menor que en els anteriors períodes pandèmics, gràcies a la vacunació, l'alt nombre de casos comença a repercutir sobre el sistema assistencial. L'hospitalització i el nombre de persones ingressades en UCI s'han incrementat un 135,38 % i 183,01 %, respectivament, de manera que la capacitat hospitalària se situa en risc mitjà per a l'hospitalització i risc alt per a les UCI. En Atenció Primària, els casos sospitosos atesos suposen un 79,3 % més que fa tres setmanes. En Salut Pública es fa del tot impossible el rastreig de tots els casos.

Per tot això, atenent els nous llistats d'avaluació de risc, la Comunitat Valenciana es troba en nivell de risc alt o alerta 3, fase de transmissió comunitària sostinguda i generalitzada de difícil control amb alta pressió sobre el sistema sanitari.

El 15 de desembre, el Centre Europeu per a la Prevenció i Control de Malalties (ECDC) ha publicat una avaluació ràpida de risc en què valora el risc per a la salut pública de l'emergència futura i el potencial impacte de la variant òmicron de SARS-CoV-2 en el context de la transmissió comunitària de la variant delta. Hi explica que comencen a detectar-se casos que han sigut adquirits als països que conformen la Unió Europea inclosos com a part de clúster i brots. Això indica que la transmissió comunitària ja està en curs als països de la UE/EEE i que s'espera un ràpid augment addicional en el nombre de casos de covid-19 d'òmicron en els pròxims dos mesos, fins al punt que consideren que aquesta variant serà dominant en els primers mesos de 2022 segons les prediccions de models matemàtics.

Encara que les dades actuals sobre la gravetat de la infecció associada amb òmicron continuen sent limitades, l'evidència fins hui genera preocupació que pugui estar associat amb una reducció significativa en l'efectivitat de la vacuna contra la infecció per SARS-CoV-2. Fins i tot en el cas de menor gravetat de la infecció/malaltia amb òmicron, un augment exponencial i pronunciat dels casos causats per aquesta variant donarà com a resultat un nombre creixent de casos amb malaltia greu. Atés que els països de la UE/EEE encara s'enfronten al sever impacte de l'onada de delta, un augment addicional de les hospitalitzacions podria saturar ràpidament els sistemes de salut.

Sobre la base de l'evidència limitada actualment disponible, i atés l'alt nivell d'incertesa, el nivell general de risc per a la salut pública associat amb l'aparició i propagació addicional de l'òmicron del SARS-CoV-2 a la UE/EEE s'avalua com a molt alt.

En aquest nou context, l'ECDC considera que són necessàries accions urgents i enèrgiques per a reduir la transmissió a fi d'alleujar la ja pesada càrrega sobre els sistemes de salut i protegir els més vulnerables en els pròxims mesos. La vacunació continua sent el component clau per a reduir l'impacte de la nova variant. Han de continuar els esforços per a vacunar a aquelles persones que encara no estan vacunades o ho estan parcialment. Les dosis de reforç augmentaran la protecció contra els resultats severos del delta, i les avaluacions preliminars també suggereixen que els reforços podrien augmentar la protecció contra òmicron.

L'ECDC proposa enfortir les mesures no farmacològiques per a reduir la transmissió contínua de delta, alentir la propagació de l'òmicron i mantindre manejable la càrrega de malaltia i atenció mèdica relacionada amb covid-19. Aquestes mesures inclouen evitar les grans reunions públiques o privades, reduir els contactes entre grups de persones en entorns, especialment la mescla intergeneracional durant les festes nadalenques, o laborals, a més de mantindre les mesures generals com

2021, evidència un agravamiento de la situación. El referido informe señala en su apartado de conclusiones:

«La situación epidemiológica ha empeorado de forma muy significativa desde el último informe hace solo 3 semanas. Nos encontramos en una nueva onda epidémica con un ritmo de crecimiento exponencial. Todos los indicadores de nivel de transmisibilidad muestran este empeoramiento apuntando a una alta circulación del SARS-CoV-2. La incidencia acumulada a 14 días y a 7 días se ha cuadruplicado. La proporción de positividad se ha duplicado. El número reproductivo básico se mantiene por encima de 1. Todo ello es indicativo que la epidemia está sin control y que seguirá creciendo en los próximos días.

El sistema sanitario presenta indicios de saturación y puede llegar a desbordarse si continúa la tendencia exponencial. Aunque el impacto de la epidemia sobre la gravedad es mucho menor que en los anteriores periodos pandémicos, gracias a la vacunación, el alto número de casos empieza a repercutir sobre el sistema asistencial. La hospitalización y el número de personas ingresadas en UCI se han incrementado un 135,38 % y 183,01 % respectivamente de manera que la capacidad hospitalaria se sitúa en riesgo medio para la hospitalización y riesgo alto para las UCI. En Atención Primaria, los casos sospechosos atendidos suponen un 79,3 % más que hace 3 semanas. En Salud Pública se hace del todo imposible el rastreo de todos los casos.

Por todo ello, atendiendo los nuevos umbrales de evaluación de riesgo, la Comunitat Valenciana se encuentra en nivel de riesgo alto o alerta 3, fase de transmisión comunitaria sostenida y generalizada de difícil control con alta presión sobre el sistema sanitario.

El 15 de diciembre, el Centro Europeo para la Prevención y Control de Enfermedades (ECDC) ha publicado una evaluación rápida de riesgo en donde valora el riesgo para la salud pública de la emergencia futura y el potencial impacto de la variante Ómicron de SARS-CoV-2 en el contexto de la transmisión comunitaria de la variante Delta. En ella explica que empiezan a detectarse casos que han sido adquiridos en los países que conforman la Unión Europea incluidos como parte de clúster y brotes. Esto indica que la transmisión comunitaria ya está en curso en los países de la UE/EEE y que se espera un rápido aumento adicional en el número de casos de covid-19 de Ómicron en los próximos dos meses, hasta el punto que consideran que esta variante será dominante en los primeros meses de 2022 según las predicciones de modelos matemáticos.

Aunque los datos actuales sobre la gravedad de la infección asociada con Ómicron siguen siendo limitados, la evidencia hasta la fecha genera preocupación de que pueda estar asociado con una reducción significativa en la efectividad de la vacuna contra la infección por SARS-CoV-2. Incluso en el caso de menor gravedad de la infección/enfermedad con Ómicron, un aumento exponencial y pronunciado de los casos causados por esta variante dará como resultado un número creciente de casos con enfermedad grave. Dado que los países de la UE/EEE todavía se enfrentan al severo impacto de la ola de Delta, un aumento adicional de las hospitalizaciones podría saturar rápidamente a los sistemas de salud.

Sobre la base de la evidencia limitada actualmente disponible, y dado el alto nivel de incertidumbre, el nivel general de riesgo para la salud pública asociado con la aparición y propagación adicionales del Ómicron del SARS-CoV-2 en la UE/EEE se evalúa como muy alto.

En este nuevo contexto, el ECDC considera que son necesarias acciones urgentes y enérgicas para reducir la transmisión a fin de aliviar la ya pesada carga sobre los sistemas de salud y proteger a los más vulnerables en los próximos meses. La vacunación sigue siendo el componente clave para reducir el impacto de la nueva variante. Deben continuar los esfuerzos para vacunar a aquellas personas que todavía no están vacunadas o lo están parcialmente. Las dosis de refuerzo aumentarán la protección contra los resultados severos del Delta, y las evaluaciones preliminares también sugieren que los refuerzos podrían aumentar la protección contra Ómicron.

El ECDC propone fortalecer las medidas no farmacológicas para reducir la transmisión continua de Delta, ralentizar la propagación del Ómicron y mantener manejable la carga de enfermedad y atención médica relacionada con covid-19. Estas medidas incluyen evitar las grandes reuniones públicas o privadas, reducir los contactos entre grupos de personas en entornos, especialmente la mezcla intergeneracional durante las fiestas navideñas, o laborales, además de mantener las

a ús de mascareta, distància interpersonal, rentada freqüents de mans i ventilació.

L'epidèmia a la Comunitat Valenciana, igual que a Espanya i als països del nostre entorn europeu, continuarà creixent. L'increment de la mobilitat i de la interacció social ha portat com a conseqüència un nivell molt alt de circulació del SARS-CoV-2, amb el consegüent increment en el risc de transmissió. La fatiga pandèmica es fa molt visible en la població en què s'observa una relaxació de les mesures. La tardor-hivern és l'època de major circulació dels virus respiratoris, entre aquests els virus de la grip, que comporten, per si sols, una saturació dels serveis assistencials. El risc associat a la propagació de la variant micrón és molt alt. Les vacances nadalenques poden augmentar encara més les reunions socials. Tots aquests elements podrien qualificar la situació actual de «tempesta perfecta». Per això considerem, com a mesura de prudència, que han d'atendre's les recomanacions efectuades per l'ECDC i reforçar les mesures no farmacològiques.

Els resultats dels estudis sobre mesures no farmacològiques demostren l'efectivitat i eficiència de les mesures de control enfocades en sectors de major risc, enfront de mesures més generalitzades. Els estudis epidemiològics sobre el comportament de la malaltia indiquen que la majoria de les infeccions es produeixen principalment per exposicions prolongades a les secrecions respiratòries que s'emeten en forma d'aerosols. Per això, les activitats de més risc són aquelles que es realitzen als interiors, especialment en aquells llocs en els quals no es pot fer un ús continu de la mascareta. El mateix ha d'aplicar-se als esdeveniments que suposen aglomeracions o concentracions de persones que també tenen incrementat el risc si és difícil mantindre la distància interpersonal. Les mesures que s'adopten han de centrar-se en aquests aspectes tot buscant la proporcionalitat, la pertinència i guardant un equilibri de manera que es protegeixca la salut i es cause el menor mal possible als ciutadans i als sectors econòmics.

En aquest context, i amb la finalitat de minimitzar el risc de transmissió, considerem oportú mantindre la presentació d'una certificació que acredite que la persona compte amb la pauta completa de vacunació, que la persona dispose d'una prova diagnòstica d'infecció activa negativa, bé RT/PCR en les últimes 72 hores o prova ràpida d'antígens en les últimes 48 hores, o que la persona s'haja recuperat d'una infecció diagnosticada en els últims 180 dies en els establiments de major risc de contagi com a hostaleria i oci nocturn. Així mateix, i a fi de protegir la població més vulnerable, seria adequat mantindre la mesura en les visites a hospitals i centres sociosanitaris.

El creixement exponencial d'aquesta onada epidèmica, en què en només tres setmanes s'han quadruplicat els casos i és previsible que el nombre de casos continuarà creixent d'acord amb la tendència ascendent de tots els indicadors de nivell de transmissió, ens obliga a proposar ampliar la presentació del certificat o prova diagnòstica a fi de minimitzar en la mesura del possible el risc de contagi en:

– Tots els establiments d'hostaleria i oci nocturn, independentment del seu aforament, atés que en aquests espais s'està produint contagis amb la mateixa intensitat.

– Tots els espais que, sense ser de l'àmbit de l'hostaleria o l'oci pròpiament, la mascareta no pot portar-se de manera permanent, com són aquells esdeveniments on es presten serveis de menjar i/o beguda. Entre altres, i per esmentar-ne alguns exemples, les seues festes, els serveis de càtering en locals públics o oberts al públic, els circs, els cinemes on hi ha servei de roses, els serveis de restauració dels allotjaments turístics, els centres diürns de persones majors, etc.

– Festivals de música que se celebren en espais tancats i en espais a l'aire lliure on no siga factible l'ús de mascareta de manera permanent.

– Les piscines cobertes, on la mascareta no pot ser utilitzada permanentment.

– Els gimnasos, on en determinades zones com ara dutxes, vestidors o saunes, així com en els moments d'exercici físic intens, l'ús continuat de la mascareta no sempre és possible, i a això s'afegeix el tipus d'activitat en la qual es produeix una major exhalació d'aerosols».

Per tot el que s'ha exposat, es fa necessari prorrogar la vigència de la mesura adoptada en la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la

medidas generales como uso mascarilla, distancia interpersonal, lavado frecuentes de manos y ventilación.

La epidemia en la Comunitat Valenciana, al igual que en España y en los países de nuestro entorno europeo, va a seguir creciendo. El incremento de la movilidad y de la interacción social ha traído como consecuencia un nivel muy alto de circulación del SARS-CoV-2 con el consiguiente incremento en el riesgo de transmisión. La fatiga pandémica se hace muy visible en la población donde se observa una relajación de las medidas. El otoño-invierno es la época de mayor circulación de los virus respiratorios, entre ellos los virus de la gripe, que conllevan, por sí solos, una saturación de los servicios asistenciales. El riesgo asociado a la propagación de la variante Micrón es muy alto. Las vacaciones navideñas pueden aumentar todavía más las reuniones sociales. Todos estos elementos podrían calificar la situación actual de «tormenta perfecta». Por ello consideramos, en aras a la prudencia, que deben atenderse las recomendaciones efectuadas por el ECDC y reforzar las medidas no farmacológicas.

Los resultados de los estudios sobre medidas no farmacológicas demuestran la efectividad y eficiencia de las medidas de control enfocadas en sectores de mayor riesgo, frente a medidas más generalizadas. Los estudios epidemiológicos sobre el comportamiento de la enfermedad, indica que la mayoría de las infecciones se producen principalmente por exposiciones prolongadas a las secreciones respiratorias que se emiten en forma de aerosoles. Por ello, las actividades de más riesgo son aquellas que se realizan en los interiores, especialmente en aquellos lugares en los que no se puede hacer un uso continuo de la mascarilla. Lo mismo debe aplicarse a los eventos que suponen aglomeraciones o concentraciones de personas que también tienen incrementado el riesgo si resulta difícil mantener la distancia interpersonal. Las medidas que se adopten deben centrarse en estos aspectos buscando la proporcionalidad, la pertinencia y guardando un equilibrio de manera que se proteja la salud causando el menor daño posible a los ciudadanos y a los sectores económicos.

En este contexto, y con el fin de minimizar el riesgo de transmisión consideramos oportuno mantener la presentación de una certificación que acredite que la persona cuente con la pauta completa de vacunación, que la persona disponga de una prueba diagnóstica de infección activa negativa, bien RT/PCR en las últimas 72 horas o prueba rápida de antígenos en las últimas 48 horas, o que la persona se haya recuperado de una infección diagnosticada en los últimos 180 días en los establecimientos de mayor riesgo de contagio como hostelería y ocio nocturno. Así mismo y con objeto de proteger a la población más vulnerable, sería adecuado mantener la medida en las visitas a hospitales y centros sociosanitarios.

El crecimiento exponencial de esta onda epidémica, donde en solo tres semanas se han cuadruplicado los casos y es previsible que el número de casos vaya a seguir creciendo a tenor de la tendencia ascendente de todos los indicadores de nivel de transmisión, nos obliga a proponer ampliar la presentación del certificado o prueba diagnóstica a fin de minimitzar en lo posible el riesgo de contagio a:

– Todos los establecimientos de hostelería y ocio nocturno independientemente de su aforo dado que en estos espacios se está produciendo contagios con la misma intensidad.

– Todos los espacios que, sin ser del ámbito de la hostelería o el ocio propiamente, la mascarilla no puede llevarse de forma permanente, como son aquellos eventos donde se dan servicios de comida y/o bebida. Entre otros y por citar algunos ejemplos, las sedes festivas, los servicios de catering en locales públicos o abiertos al público, los circos, los cines donde hay servicio de palomitas, los servicios de restauración de los alojamientos turísticos, los centros diurnos de personas mayores, etc.

– Festivales de música que se celebren en espacios cerrados y en espacios al aire libre donde no sea factible el uso de mascarilla de forma permanente.

– Las piscinas cubiertas, donde la mascarilla no puede ser utilizada permanentemente.

– Los gimnasios, donde en determinadas zonas como duchas, vestuarios o saunas, así como en los momentos de ejercicio físico intenso, el uso continuado de la mascarilla no siempre es posible, a lo que se une el tipo de actividad en la que se produce una mayor exhalación de aerosoles».

Por lo expuesto, se hace necesario prorrogar la vigencia de la medida adoptada en la Resolució de 25 de noviembre de 2021, de la conse-

consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, i ampliar l'exigència de l'anomenat «passaport covid» a altres àmbits.

La pròrroga d'aquesta mesura suposa, com és evident, l'afectació a determinats drets fonamentals, com el dret a la igualtat (article 14 CE), el dret a la intimitat (article 18.1 CE) i el dret a la protecció de dades de la persona (article 18.4 CE), que han de confrontar-se a altres drets fonamentals, com el dret a la vida i la integritat física (article 15 CE) i amb la protecció de la salut (article 43 CE), que defensa l'interès general de tots a sobreviure a la covid-19, que són ara prevalents.

Tot i ser reiteratius, s'ha de portar a col·locació l'argumentació sobre els principis d'adequació, necessitat i proporcionalitat, que es va exposar en la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, atesa la Sentència 1112/2021, de 14 de setembre, de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem.

Aquesta pròrroga i l'ampliació a altres àmbits continua responent a l'objectiu de reduir o minimitzar el risc de contagi i transmissió de la infecció. A aquest efecte, es continua considerant adequada –juici d'adequació– la necessitat d'exhibir determinada documentació sanitària per a l'accés a tots aquells llocs on es pot produir un major risc per haver-hi major interacció social i agrupació de persones.

A més dels llocs en els quals ja s'estava aplicant la mesura, s'hi han d'incloure altres espais on es presten serveis de càterin i restauració, o establiments de cinema, cirks i seus festeres, on es pot produir el consum de menjar i beguda i, per tant, no és possible mantindre la mascareta de manera contínua, la qual cosa pot propiciar l'expansió del virus. També s'hi inclouen aquells espais amb servei de restauració situats en allotjaments turístics, instal·lacions esportives i centres diürns per a persones majors, on concorren idèntiques circumstàncies.

Així mateix, a aquesta exigència del passaport covid, s'hi incorporen els gimnasos i piscines cobertes, on, per la seua especial idiosincrasia, en determinades zones com ara dutxes, vestidors o saunes, l'ús continuat de la mascareta no sempre és possible, i a això s'afegeix el tipus d'activitat en la qual es produeix una major exhalació d'aerosols.

La finalitat d'aquesta ampliació és aconseguir espais segurs tot minimitzant el risc de contagis en totes aquelles activitats quan no siga factible l'ús de la mascareta de manera permanent, i només en aquests casos, fins i tot estant vacunats.

La idoneïtat d'aquesta mesura d'exhibició del passaport covid guanya en concreció quan es descendeix a les característiques pròpies dels establiments en els quals s'exigeix. En aquests llocs i espais, per la seua pròpia naturalesa, a diferència d'altres establiments oberts al públic, no es manté l'ús constant i permanent de la mascareta, que deu necessàriament retirar-se per a menjar i per a beure, de la mateixa manera que és difícil mantindre-hi la distància de seguretat, se sol conversar amb un to de veu més alt, o fins i tot cantar, la qual cosa afavoreix la inhalació de gotes i aerosols respiratoris emesos per una persona contagiada, que és la principal via de transmissió del SARS-CoV-2, tal com assenyala la literatura científica, que també indica que la transmissió de la covid-19 entre les persones vacunades és molt de menor al de les no vacunades.

Per consegüent, aquesta mesura és idònia al fi perseguit, que no és un altre que preservar la salut de la població davant de l'expansió i propagació del virus, i evitar-ne el descontrol. I continua sent menys restrictiva que unes altres que incideixen negativament en l'activitat econòmica, com són tancaments d'establiments o limitacions d'aforament.

La seua necessitat –juici de necessitat– es continua justificant en tant que es tracta d'activitats que es duen a terme en llocs tancats, on s'estableixen contactes pròxims i prolongats entre les persones i amb insuficient renovació d'aire en alguns casos.

L'informe d'epidemiologia que fonamenta aquesta resolució ens assenyala: «En l'últim informe, de 22 de novembre, s'assenyalava que la situació havia canviat i que la corba epidèmica mostrava un creixement sostingut i generalitzat. En aquell moment, la incidència acumulada en 14 dies estava en 133,15 per 100.000 habitants, i en 7 dies en 74,82. En l'actualitat, la tendència continua sent ascendent, però el ritme de creixement és exponencial. El 16 de desembre (actualització Ministeri de Sanitat de la mateixa data), la incidència acumulada en 14

llera de Sanidad Universal y Salud Pública, y ampliar la exigencia del llamado «pasaporte covid» a otros ámbitos.

La pròrroga de esta medida supone, como es evidente, la afectación a determinados derechos fundamentales, como el derecho a la igualdad (art. 14 CE), el derecho a la intimidad (art. 18.1 CE) y el derecho a la protección de datos de la persona (art. 18.4 CE), que deben confrontarse a otros derechos fundamentales, como el derecho a la vida y la integridad física (art. 15 CE) y con la protección de la salud (art. 43 CE), que defiende el interés general de todos en sobrevivir a la covid-19, que son ahora prevalentes.

Aun siendo reiterativos, se debe traer a colación la argumentación sobre los principios de idoneidad, necesidad y proporcionalidad, que se expuso en la Resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, atendiendo a la Sentencia 1112/2021, de 14 de septiembre, de la Sala de lo Contencioso Administrativo del Tribunal Supremo.

Esta pròrroga y su ampliación a otros ámbitos sigue respondiendo al objetivo de reducir o minimizar el riesgo de contagio y transmisión de la infección. A tal efecto, se sigue considerando adecuada –juicio de idoneidad– la necesidad de exhibir determinada documentación sanitaria para el acceso a todos aquellos lugares donde se puede producir un mayor riesgo por haber mayor interacción social y agrupación de personas.

Además de los lugares en los que ya se estaba aplicando la medida, se deben incluir otros espacios donde se prestan servicios de catering y restauración, o establecimientos de cine, circos y sedes festeras, donde se puede producir el consumo de comida y bebida y por tanto no es posible mantener la mascarilla de forma continua, lo que puede propiciar la expansión del virus. También se incluyen aquellos espacios con servicio de restauración ubicados en alojamientos turísticos, instalaciones deportivas y centros diurnos para personas mayores, donde concurren idénticas circunstancias.

Asimismo, a esta exigencia del pasaporte covid, se incorporan los gimnasios y piscinas cubiertas donde, por su especial idiosincrasia, en determinadas zonas como duchas, vestuarios o saunas, el uso continuado de la mascarilla no siempre es posible, a lo que se une el tipo de actividad en la que se produce una mayor exhalación de aerosoles.

La finalidad de esta ampliación es conseguir espacios seguros minimizando el riesgo de contagios en todas aquellas actividades cuando no sea factible el uso de la mascarilla de forma permanente y solo en esos casos, incluso estando vacunados.

La idoneidad de esta medida de exhibición del «pasaporte covid», gana en concreció cuando se descende a las características propias de los establecimientos en los que se exige. En estos lugares y espacios, por su propia naturaleza, a diferencia de otros establecimientos abiertos al público, no se mantiene el uso constante y permanente de la mascarilla, que debe necesariamente retirarse para comer y para beber, del mismo modo que resulta difícil mantener en ellos la distancia de seguridad, se suele conversar con un tono de voz más alto, o incluso cantar, lo que favorece la inhalación de gotas y aerosoles respiratorios emitidos por una persona contagiada que es la principal vía de transmisión del SARS-CoV-2, tal como señala la literatura científica, que también indica que la transmisión de la covid-19 entre las personas vacunadas es mucho menor al de las no vacunadas.

Consecuentemente, esta medida es idònia al fin perseguido que no es otro que preservar la salud de la población frente a la expansión y propagación del virus evitando su descontrol. Y sigue resultando menos restrictiva que otras que inciden negativament en la actividad económica, como son cierres de establecimientos o limitaciones de aforo.

Su necesidad –juicio de necesidad– se sigue justificando en cuanto que se trata de actividades que se llevan a cabo en lugares cerrados, donde se establecen contactos pròximos y prolongados entre las personas y con insuficiente renovación de aire en algunos casos.

El informe de epidemiología que fundamenta esta resolució nos señala: «En el último informe, de 22 de noviembre, se señalaba que la situación había cambiado y que la curva epidèmica mostraba un crecimiento sostenido y generalizado. En aquel momento la incidencia acumulada a 14 días estaba en 133,15 por 100.000 habitantes y a 7 días en 74,82. En la actualidad, la tendencia sigue siendo ascendente pero el ritmo de crecimiento es exponencial. A 16 de diciembre (actualización Ministerio de Sanidad de misma fecha), la incidencia acumulada a 14

dies és de 528,42 per 100.000 habitants, i en 7 dies és de 311,88 per 100.000 habitants.»

Aquesta situació reflecteix la necessitat d'ampliar els àmbits d'exigència del certificat o prova, als llocs ja assenyalats, així com no condicionar-la a un aforament determinat, ja que s'ha evidenciat que fins i tot en els espais més reduïts o amb menor aforament, la transmissió o contagi s'està produint amb la mateixa intensitat.

Així mateix, continua sent una mesura proporcionada i equilibrada –judici de proporcionalitat–, perquè se'n deriven més beneficis que perjudicis sobre altres drets en conflicte. Incumbeix a l'Administració observar aquest principi de proporcionalitat, és a dir, que la invasió que pugua produir-se respecte d'altres drets constitucionalment protegits siga apropiada i necessària per a aconseguir la seua finalitat, i, a més, es tracta d'una mesura revisable i avaluable en qualsevol moment.

La restricció de drets que comporta l'exigència de la presentació d'aquesta documentació sanitària es considera raonable respecte al benefici que suposa, sobretot quan es tracta dels establiments on l'entrada és voluntària i no s'hi realitzen activitats essencials.

És proporcionada perquè no es proposa una prohibició absoluta dels drets, sinó una mera modulació, ja que modulen una limitació puntual sobre aquests, però no els desnaturalitza i continua respectant el seu contingut essencial.

Continua sent una mesura que no vulnera el dret a la igualtat, el dret a la protecció de dades, el dret a la intimitat i el dret a la lliure circulació.

En aquest sentit, i tal com s'esgrimia en la resolució que es prorroga, no es produeix cap discriminació, ja que es planteja una triple modalitat d'acreditació del passaport covid, que és accessible per a tots, de manera que qui no vulga ensenyar o mostrar si s'ha vacunat o no, tenint en compte el seu caràcter voluntari, pot presentar el resultat de la prova PDIA o el test d'antígens, i evidentment el certificat de recuperació de la covid-19 si ha passat la infecció. Concorre en aquest cas, per tant, una justificació objectiva per a permetre o no l'accés al corresponent establiment o espai –es tracta de la protecció de la salut i la vida de les persones–, mitjançant una mesura que restringeix o evita la propagació de la pandèmia.

Tampoc atempta contra el dret a la protecció de dades, ja que l'exhibició d'aquests certificats és voluntària; es realitza en el moment d'accés a l'establiment; no suposa proporcionar dades mèdiques que només es troben en la història clínica dels pacients –l'única informació que es proporciona segons la mena de documentació que es presente, és si s'ha rebut o no la vacuna, si es té la infecció en aqueix moment o si s'ha recuperat de la malaltia–, i, a més, es realitza amb expressa prohibició que no es creará cap registre o fitxer ni se'n farà ús per a cap altra finalitat que l'esmentada de control d'accés.

Continua sent una mesura que no vulnera el dret a la intimitat, i si bé es tracta d'una informació mèdica, les connotacions que imposa la situació de pandèmia, el caràcter massiu de la vacunació i la solidaritat que suposa la protecció i ajuda entre tots, devaluen la preeminència de la intimitat en aquest cas. Com s'assenyala en altres resolucions judicials, «no sembla coherent que el dret a la intimitat haja de cedir davant de béns jurídicament protegits com les investigacions de la Inspecció tributària (STC 110/1984, de 26 de novembre), o la investigació de la paternitat (STC 7/1994, 17 de gener), i no obstant això haja de ser preferent i prevalent davant de circumstàncies tan greus i desoladores per a la vida i la salut pública com les que implica la covid-19».

En relació amb el dret fonamental a la lliure circulació de les persones, tal exigència d'exhibició de documentació ha sigut implantada, en el si de la Unió Europea, amb caràcter general en el Reglament (UE) 2021/953, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2021, relatiu a un marc per a l'expedició, verificació i acceptació de certificats covid-19. Aquest reglament de la UE estableix, en el considerant 13, que si bé el present reglament s'entén sense perjudici de la responsabilitat dels estats membres per a imposar restriccions a la lliure circulació, de conformitat amb el dret de la Unió, a fi de limitar la propagació del SARS-CoV-2, ha d'ajudar a facilitar la supressió gradual d'aquestes restriccions de manera coordinada sempre que siga possible, de conformitat amb la Recomanació (UE) 2020/1475. Aquestes restriccions podrien no aplicar-se, en particular, a les persones vacunades, segons el principi

días es de 528,42 por 100.000 habitantes y a 7 días es de 311,88 por 100.000 habitantes».

Esta situación refleja la necesidad de ampliar los ámbitos de exigencia del certificado o prueba, a los lugares ya señalados, así como no condicionarla a un aforo determinado, ya que se ha evidenciado que incluso en los espacios más reducidos o con menor aforo, la transmisión o contagio se está produciendo con la misma intensidad.

Asimismo, sigue siendo una medida proporcionada y equilibrada –juicio de proporcionalidad–, por derivarse de ella más beneficios que perjuicios sobre otros derechos en conflicto. Incumbe a la Administración observar este principio de proporcionalidad, es decir, que la invasión que pueda producirse respecto de otros derechos constitucionalmente protegidos sea apropiada y necesaria para alcanzar su finalidad y además se trata de una medida revisable y evaluable en cualquier momento.

La restricción de derechos que comporta la exigencia de la presentación de esta documentación sanitaria se considera razonable respecto al beneficio que supone, máxime cuando se trata de los establecimientos donde la entrada es voluntaria y no se realizan actividades esenciales.

Es proporcionada pues no se propone una prohibición absoluta de los derechos sino una mera modulación, ya que modulan una limitación puntual sobre los mismos, pero no los desnaturaliza y sigue respetando su contenido esencial.

Sigue siendo una medida que no vulnera el derecho a la igualdad, el derecho a la protección de datos, el derecho a la intimidad y el derecho a la libre circulación.

En este sentido, y tal como se esgrimia en la resolución que se prorroga, no se produce ninguna discriminación ya que se plantea una triple modalidad de acreditación del «pasaporte covid», que es asequible a todos, de modo que quien no quiera enseñar o mostrar si se ha vacunado o no, teniendo en cuenta su carácter voluntario, puede presentar el resultado de la prueba PDIA o el test de antígenos, y evidentemente el certificado de recuperación de la covid-19 si ha pasado la infección. Concorre, por tanto, una justificación objetiva para permitir o no el acceso al correspondiente establecimiento o espacio, se trata de la protección de la salud y la vida de las personas, mediante una medida que restringe o evita la propagación de la pandemia.

Tampoco atenta contra el derecho a la protección de datos, ya que la exhibición de dichos certificados es voluntaria, se realiza en el momento de acceso al establecimiento, no supone proporcionar datos médicos que solo se encuentran en la historia clínica de los pacientes, la única información que se proporciona según el tipo de documentación que se presente, es si se ha recibido o no la vacuna, si se tiene la infección en ese momento, o si se ha recuperado de la enfermedad, y además se realiza con expresa prohibición de que no se creará registro o fichero ni se hará uso de ellos para ninguna otra finalidad que la mencionada de control de acceso.

Sigue siendo una medida que no vulnera el derecho a la intimidad, y si bien se trata de una información médica, las connotaciones que impone la situación de pandemia, el carácter masivo de la vacunación y la solidaridad que supone la protección y ayuda entre todos, devalúa la preeminencia de la intimidad en este caso. Como señala otras resoluciones judiciales, «no parece coherente que el derecho a la intimidad deba ceder frente a bienes jurídicamente protegidos como las investigaciones de la inspección tributaria (STC 110/1984, de 26 de noviembre), o la investigación de la paternidad (STC 7/1994, 17 de enero), y sin embargo haya de resultar preferente y prevalente frente a circunstancias tan graves y desoladoras para la vida y la salud pública como las que acarrea la covid-19».

En relación con el derecho fundamental a la libre circulación de las personas, tal exigencia de exhibición de documentación ha sido implantada, en el seno de la Unión Europea, con carácter general en el Reglamento (UE) 2021/953, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 14 de junio de 2021, relativo a un marco para la expedición, verificación y aceptación de certificados covid-19. Este reglamento de la UE establece, en el considerando 13, que si bien el presente reglamento se entiende sin perjuicio de la responsabilidad de los Estados miembros para imponer restricciones a la libre circulación, de conformidad con el derecho de la Unión, a fin de limitar la propagación del SARS-CoV-2, debe ayudar a facilitar la supresión gradual de dichas restricciones de modo coordinado siempre que sea posible, de conformidad con la Recomendación (UE) 2020/1475. Dichas restricciones podrían no aplicarse,

de cautela, en la mesura en què les dades científiques sobre els efectes de la vacunació són cada vegada més accessibles i sistemàticament concloents en relació amb la interrupció de la cadena de transmissió.

Sense l'exigència d'aquests documents sanitaris no seria factible flexibilitzar les condicions per a accés a determinats establiments o realització d'activitats concretes, per la qual cosa la restricció de drets que comporta el requeriment d'aquesta documentació es considera proporcional i raonable respecte al benefici que suposa. És veritat que la mesura que es postula no impedeix de manera absoluta qualsevol tipus de contagi, és a dir, que siga infal·lible, perquè no existeix en l'estat actual de la ciència aquest risc zero. Però per a la determinació de la idoneïtat i necessitat de la mesura és bastant que siga eficaç, apropiada i proporcionada, per a aconseguir la finalitat de protecció de la vida i la salut que siga compatible amb la realització de l'activitat. El benefici que proporciona la mesura, respecte de la reducció significativa dels contagis, és molt superior al sacrifici que comporta l'exigència de presentar la documentació per a l'accés al local o espai. En definitiva, no es veu cap mesura que siga més adequada per a salvaguardar la vida i la salut dels ciutadans.

Es manté l'àmbit territorial d'aplicació a tota la Comunitat Valenciana, perquè, tal com es desprèn de l'esmentat informe epidemiològic, la situació és homogènia en tot el territori. L'informe assenyalava: «Quant a la distribució espacial, la situació ha empitjorat. Cinc departaments de Salut estan en nivell 4; 10 departaments en nivell 3; 9 departaments en nivell 2, i cap en nivells 1 o 0. En l'informe de 22 de novembre, 4 estava en nivell 4; 8 en nivell 3, i 12 en nivell 2». I conclou que «en l'àmbit espacial, la situació epidemiològica està empitjorant en tots els departaments de Salut i amb tendència ascendent. Això, unit a la gran mobilitat entre municipis que hem observat en les onades anteriors, ens fa proposar que aquesta mesura s'aplique a tot l'àmbit territorial de la Comunitat».

Es determina, d'acord amb la informació científica i dades epidemiològiques aportades, ampliar l'àmbit temporal quant a la duració de les esmentades mesures, que, en cas de ser autoritzades, entrarien en vigor l'endemà de la publicació, i mantindrien la vigència fins al 31 de gener de 2022 i, en tot cas, en els termes de l'autorització judicial, sense perjudici que puguen ser modificades, flexibilitzades o deixades sense efecte en funció de l'evolució de la situació epidemiològica.

Tot això porta a l'autoritat sanitària a considerar la necessitat de prorrogar i ampliar la mesura que conté la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública.

L'exigència d'exhibir el certificat covid ha de sotmetre's a autorització judicial perquè pot afectar els drets fonamentals a la igualtat, la intimitat i protecció de dades de la persona. La limitació és necessària per a permetre la pacífica coexistència amb la resta de drets fonamentals i amb els béns constitucionalment protegits que es tradueixen, i en aquest cas, en una potent presència del dret a la vida i a la integritat física, i a la defensa i protecció de la salut de la ciutadania.

Fonaments de dret

1. La Generalitat, mitjançant la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, té competència exclusiva en matèria d'higiene, de conformitat amb l'article 49.1.11.a de l'Estatut d'Autonomia, i competència exclusiva en matèria d'organització, administració i gestió de totes les institucions sanitàries públiques dins del territori de la Comunitat Valenciana, de conformitat amb l'article 54.1 del mateix text legal.

2. La Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, estableix en l'article 3, que «amb la finalitat de controlar les malalties transmissibles, l'autoritat sanitària, a més de realitzar les accions preventives generals, podrà adoptar les mesures oportunes per al control dels malalts, de les persones que estiguen o hagen estat en contacte amb aquests i del medi ambient immediat, així com les que es consideren necessàries en cas de risc de caràcter transmissible».

3. L'article 26.1 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, preveu: «En cas que existisca o se sospite raonablement l'existència

en particular, a las personas vacunadas, según el principio de cautela, en la medida en que los datos científicos sobre los efectos de la vacunación son cada vez más accesibles y sistemáticamente concluyentes en relación con la interrupción de la cadena de transmisión.

Sin la exigencia de estos documentos sanitarios no sería factible flexibilitzar las condiciones para acceso a determinados establecimientos o realización de actividades concretas, por lo que la restricción de derechos que comporta el requerimiento de esta documentación se considera proporcional y razonable respecto al beneficio que supone. Es verdad que la medida que se postula no impide de modo absoluto cualquier tipo de contagio, es decir, que resulte infalible, pues no existe en el estado actual de la ciencia ese riesgo cero. Pero para la determinación de la idoneidad y necesidad de la medida es bastante que la misma resulte eficaz, apropiada y proporcionada, para alcanzar la finalidad de protección de la vida y la salud que resulte compatible con la realización de la actividad. El beneficio que proporciona la medida, respecto de la reducción significativa de los contagios, es muy superior al sacrificio que comporta la exigencia de presentar la documentación para el acceso al local o espacio. En definitiva, no se atisba ninguna medida que resulte más adecuada para salvaguardar la vida y la salud de los ciudadanos.

Se mantiene el ámbito territorial de aplicación a toda la Comunitat Valenciana, porque, tal como se desprende del citado informe epidemiológico, la situación es homogénea en todo el territorio. El informe señala, «En cuanto a la distribución espacial la situación ha empeorado. Cinco departamentos de salud se encuentran en nivel 4; 10 departamentos en nivel 3, 9 departamentos en nivel 2 y ninguno en niveles 1 o 0. En el informe de 22 de noviembre, 4 se encontraba en nivel 4, 8 se encontraban en nivel 3, 12 en nivel 2». Y concluye que «a nivel espacial, la situación epidemiológica está empeorando en todos los departamentos de salud y con tendencia ascendente. Ello, unido a la gran movilidad entre municipios que hemos observado en las ondas anteriores, nos hace proponer que esta medida se aplique a todo el ámbito territorial de la Comunitat».

Se determina, de acuerdo con la información científica y datos epidemiológicos aportados, ampliar el ámbito temporal en cuanto a la duración de las referidas medidas que, en caso de ser autorizadas, entrarían en vigor al día siguiente a su publicación, y mantendrían su vigencia hasta el 31 de enero de 2022 y, en todo caso, en los términos de la autorización judicial, sin perjuicio de que puedan ser modificadas, flexibilizadas o dejadas sin efecto en función de la evolución de la situación epidemiológica.

Todo ello lleva a la autoridad sanitaria a considerar la necesidad de prorrogar y ampliar la medida que contiene la Resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública.

La exigencia de exhibir el certificado covid debe someterse a autorización judicial puesto que puede afectar los derechos fundamentales a la igualdad, la intimidad y protección de datos de la persona. La limitación es necesaria para permitir la pacífica coexistencia con el resto de derechos fundamentales y con los bienes constitucionalmente protegidos que se traducen, en este caso, en una potente presencia del derecho a la vida y a la integridad física, y a la defensa y protección de la salud de la ciudadanía.

Fundamentos de derecho

1. La Generalitat, mediante la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública, tiene competencia exclusiva en materia de higiene, de conformidad con el artículo 49.1.11.a del Estatuto de Autonomía, y competencia exclusiva en materia de organización, administración y gestión de todas las instituciones sanitarias públicas dentro del territorio de la Comunitat Valenciana, de conformidad con el artículo 54.1 del mismo texto legal.

2. La Ley orgánica 3/1986, de 14 de abril, de medidas especiales en materia de salud pública, establece en el artículo 3, que «con el fin de controlar las enfermedades transmisibles, la autoridad sanitaria, además de realizar las acciones preventivas generales, podrá adoptar las medidas oportunas para el control de los enfermos, de las personas que estén o hayan estado en contacto con estos y del medio ambiente inmediato, así como las que se consideran necesarias en caso de riesgo de carácter transmissible».

3. El artículo 26.1 de la Ley 14/1986, de 25 de abril, general de sanidad, prevé: «En caso de que exista o se sospeche razonablemente

d'un risc imminent i extraordinari per a la salut, les autoritats sanitàries adoptaran les mesures preventives que estimen pertinents, com ara la confiscació o immobilització de productes, suspensió de l'exercici d'activitats, tancaments d'empreses o les seues instal·lacions, intervenció de mitjans materials i personals i totes les altres que es consideren sanitàriament justificades».

4. La Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, per la seua part, estableix en l'article 54.1 que «sense perjudici de les mesures previstes en la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, amb caràcter excepcional, i quan així ho requerisquen motius d'extraordinària gravetat o urgència, l'Administració general de l'Estat i les de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla, en l'àmbit de les seues competències respectives, podran adoptar les mesures que siguen necessàries per a assegurar el compliment de la llei».

5. L'article 83.2 de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de salut de la Comunitat Valenciana, estableix: «Així mateix, les activitats públiques i privades de què, directament o indirectament, pugua derivar-se un risc per a la salut i seguretat de les persones, incloses les de promoció i publicitat, se sotmetran a les mesures d'intervenció que reglamentàriament s'establisquen».

6. La Llei 2/2021, de 29 de març, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per a fer front a la crisi sanitària ocasionada per la covid-19, aplicable en tot el territori nacional, estableix aquestes mesures mentre no siga declarada oficialment la finalització de la situació de crisi sanitària, i assenyalada que correspon a les administracions competents assegurar les normes de prevenció, d'higiene, d'aforament, organitzatives i totes aquelles necessàries per a previndre els riscos de contagi i d'aglomeracions, tant en espais tancats com en la via pública a l'aire lliure, i el compliment per les persones i entitats titulars d'establiments comercials, d'allotjaments, d'hostaleria, restauració, d'equipaments culturals, activitats recreatives, instal·lacions esportives i d'altres equipaments, locals, centres i llocs d'altres sectors, així com l'observança per les entitats organitzadores d'activitats i esdeveniments.

7. L'Acord de 19 de juny de 2020, del Consell, sobre mesures de prevenció contra la covid-19, que segueix en vigor fins a la finalització de la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, assenyalada que és possible l'adopció de mesures extraordinàries en salvaguarda de la salut pública a causa de la pandèmia per coronavirus SARS-CoV2 per part de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública. L'acord disposa en el punt setè que «correspon a la persona titular de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública adoptar les mesures necessàries per a l'aplicació del present acord i establir, d'acord amb la normativa aplicable i a la vista de l'evolució de la situació sanitària, totes les mesures addicionals o complementàries que siguen necessàries».

Sobre la base de tot el que s'ha exposat, i de conformitat amb l'article 81.1.b de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de salut de la Comunitat Valenciana, resol:

Primer

Prorrogar la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19, fins a les 23.59 hores del dia 31 de gener de 2022.

Segon

Suprimir el mínim de cinquanta persones d'aforament establert en el punt resolutiu primer de la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19, de manera que el certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació covid-19, s'exigirà sempre en els establiments que ordena aquesta resolució, ja esmentada.

la existencia de un riesgo inminente y extraordinario para la salud, las autoridades sanitarias adoptarán las medidas preventivas que estiman pertinentes, como la confiscación o inmovilización de productos, suspensión del ejercicio de actividades, cierres de empresas o sus instalaciones, intervención de medios materiales y personales y todas las otras que se consideren sanitariamente justificadas».

4. La Ley 33/2011, de 4 de octubre, general de salud pública, por su parte, establece en el artículo 54.1 que «sin perjuicio de las medidas previstas en la Ley orgánica 3/1986, de 14 de abril, de medidas especiales en materia de salud pública, con carácter excepcional, y cuando así lo requieran motivos de extraordinaria gravedad o urgencia, la Administración general del Estado y las de las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla, en el ámbito de sus competencias respectivas, podrán adoptar las medidas que sean necesarias para asegurar el cumplimiento de la ley».

5. El artículo 83.2 de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de salud de la Comunitat Valenciana, establece: «Asimismo, las actividades públicas y privadas que, directamente o indirectamente, pueda derivarse un riesgo para la salud y seguridad de las personas, incluidas las de promoción y publicidad, se someterán a las medidas de intervención que reglamentariamente se establezcan».

6. La Ley 2/2021, de 29 de marzo, de medidas urgentes de prevención, contención y coordinación para hacer frente a la crisis sanitaria ocasionada por el covid-19, de aplicación en todo el territorio nacional, establece dichas medidas mientras no sea declarada oficialmente la finalización de la situación de crisis sanitaria y señala que corresponde a las administraciones competentes asegurar las normas de prevención, de higiene, de aforo, organizativas y todas aquellas necesarias para prevenir los riesgos de contagio y de aglomeraciones, tanto en espacios cerrados como en la vía pública al aire libre, y su cumplimiento por las personas y entidades titulares de establecimientos comerciales, de alojamientos, de hostelería, restauración, de equipamientos culturales, actividades recreativas, instalaciones deportivas y de otros equipamientos, locales, centros y lugares de otros sectores, así como su observancia por las entidades organizadoras de actividades y eventos.

7. El Acuerdo de 19 de junio de 2020, del Consell, sobre medidas de prevención frente a la covid-19, que sigue en vigor hasta la finalización de la crisis sanitaria ocasionada por la covid-19, señala que cabe la adopción de medidas extraordinarias en salvaguarda de la salud pública a causa de la pandemia por coronavirus SARS-CoV2 por parte de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública. El acuerdo dispone en su punto séptimo que «corresponde a la persona titular de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública adoptar las medidas necesarias para la aplicación del presente acuerdo y establecer, de acuerdo con la normativa aplicable y a la vista de la evolución de la situación sanitaria, todas aquellas medidas adicionales o complementarias que sean necesarias».

Con base en lo expuesto, y de conformidad con el artículo 81.1.b de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de Salud de la Comunitat Valenciana, resuelvo:

Primero

Prorrogar la Resolució de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19, hasta las 23.59 horas del día 31 de enero de 2022.

Segundo

Suprimir el mínimo de cincuenta personas de aforo establecido en el resuelto primero de la Resolució de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19, de forma que el certificado de vacunació, prueba diagnòstica o certificado de recuperació covid-19, se exigirá siempre en los establecimientos que ordena esta resolución citada.

Tercer

Ampliar els espais d'exigència de la presentació del certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació covid-19, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, per a majors de dotze anys, inclosa aquesta edat, als següents espais:

a) Llocs tancats i oberts on es preste servei de menjar o beguda, per empresa de negoci (càtering, *self-service*...) o per empresa d'hostaleria i restauració que preste aquest tipus de servei.

b) Cinemes, sales multifuncionals, circs i seus festeres on es preste, durant el desenvolupament de l'actuació, activitat o ús del local, servei de menjar o beguda per establiment d'hostaleria i restauració, per empresa de negoci (càtering, *self-service*...), per mitjans de l'organització, o es consumisca menjar o beguda aportats per les persones.

c) Festivals de música que se celebren en espais tancats i en espais a l'aire lliure on no siga factible l'ús de mascareta de manera permanent.

d) Espais amb servei de restauració situats en allotjaments turístics, instal·lacions esportives i centres especialitzats d'Atenció a Majors (CEAM), centres integrals de Majors (CIM) i centres assimilats com ara clubs de convivència per a persones majors i similars.

e) Gimnasos on és necessari l'ús permanent de la mascareta i piscines cobertes.

Respecte dels esdeveniments esportius, hi valdrà a l'ordenació prevista en les resolucions vigents dictades per la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública en matèria de salut pública, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19.

Quart. Col·laboració

Se sol·licita, per al compliment de la present resolució, la col·laboració de la Delegació del Govern de la Comunitat Valenciana i dels ajuntaments de la Comunitat Valenciana, perquè cooperen, si és el cas, a través dels cossos i forces de seguretat i de la policia local, per al control i aplicació de les mesures adoptades.

Cinquè. Règim sancionador

L'incompliment de les mesures de la present resolució quedarà subjecte al procediment de l'activitat inspectora i al règim sancionador establert en el Decret llei 11/2020, de 24 de juliol, del Consell, de règim sancionador específic contra els incompliments de les disposicions reguladores de les mesures de prevenció contra la covid-19.

Sisé. Mesures vigents i mesures que queden sense efecte

1. Es mantenen vigents en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana:

– Les mesures que, amb caràcter general, s'estableixen en les resolucions vigents adoptades per la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública en matèria de salut pública dictades a conseqüència de la crisi sanitària ocasionada per la covid-19.

– L'Acord de 19 de juny, del Consell, sobre mesures de prevenció contra la covid-19 en tot allò que no s'oposa a la present resolució o que haja sigut derogat per aquesta.

2. Queda sense efecte el punt 2 del punt resolutiu primer de la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19.

Seté. Eficàcia i vigència

1. Aquesta resolució queda pendent de la publicació i eficàcia a l'autorització pels òrgans judicials competents.

2. Una vegada autoritzada, produirà efectes des de les 00.00 hores de l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* i fins a les 23.59 hores del dia 31 de gener de 2022.

Huité. Autorització judicial

S'ha de notificar a l'Advocacia de la Generalitat perquè, si és el cas, se sol·licite l'autorització judicial prevista en article 10.8 de la Llei

Tercero

Ampliar los espacios de exigencia de la presentación del certificado de vacunación, prueba diagnóstica o certificado de recuperación covid-19, en el ámbito de la Comunitat Valenciana, para mayores de doce años, incluida esta edad, a los siguientes espacios:

a) Lugares cerrados y abiertos donde se preste servicio de comida o bebida, por empresa de negocio (catering, *self-service*...) o por empresa de hostelería y restauración que preste este tipo de servicio.

b) Cines, salas multifuncionales, circos y sedes festeras, donde se preste durante el desarrollo de la actuación, actividad o uso del local, servicio de comida o bebida por establecimiento de hostelería y restauración, por empresa de negocio (catering, *self-service*...), por medios de la propia organización, o se consuma comida o bebida aportados por las propias personas.

c) Festivales de música que se celebren en espacios cerrados y en espacios al aire libre donde no sea factible el uso de mascarillas de forma permanente.

d) Espacios con servicio de restauración ubicados en alojamientos turísticos, instalaciones deportivas y centros especializados de Atención a Mayores (CEAM), centros integrales de Mayores (CIM) y centros asimilados como clubes de convivencia para personas mayores y similares.

e) Gimnasios donde es necesario el uso permanente de la mascarilla y piscinas cubiertas.

Respecto de los eventos deportivos se estará a la ordenación prevista en las resoluciones vigentes dictadas por la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública en materia de salud pública, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19.

Cuarto. Colaboración

Solicitar para el cumplimiento de la presente resolución, la colaboración de la Delegación del Gobierno de la Comunitat Valenciana y de los ayuntamientos de la Comunitat Valenciana, a los efectos de cooperación, en su caso, a través de los cuerpos y fuerzas de seguridad y de la policía local para el control y aplicación de las medidas adoptadas.

Quinto. Régimen sancionador

El incumplimiento de las medidas de la presente resolución quedará sujeto al procedimiento de la actividad inspectora y al régimen sancionador establecido en el Decreto ley 11/2020, de 24 de julio, del Consell, de régimen sancionador específico contra los incumplimientos de las disposiciones reguladoras de las medidas de prevención ante la covid-19.

Sexto. Medidas vigentes y medidas que quedan sin efecto

1. Se mantienen vigentes en el ámbito territorial de la Comunitat Valenciana:

– Las medidas que, con carácter general, se establecen en las resoluciones vigentes adoptadas por la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, en materia de salud pública dictadas como consecuencia de la crisis sanitaria ocasionada por la covid-19.

– El Acuerdo de 19 de junio, del Consell, sobre medidas de prevención frente a la covid-19, en todo aquello que no se oponga o haya sido derogado por la presente resolución.

2. Queda sin efecto el punto 2 del resuelto primero, de la Resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19.

Séptimo. Eficacia y vigencia

1. Esta resolución queda pendiente de su publicación y eficacia a su autorización por los órganos judiciales competentes.

2. Una vez autorizada, producirá efectos desde las 00.00 horas del día siguiente a su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* y hasta las 23.59 horas del día 31 de enero de 2022.

Octavo. Autorización judicial

Notifíquese a la Abogacía de la Generalitat en orden, en su caso, a solicitar la autorización judicial prevista en artículo 10.8 de la Ley

29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.»

La present resolució posa fi a la via administrativa, i contra aquesta es pot interposar un recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos, comptats des de l'endemà de la notificació, davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que s'estableix en els articles 10.1 i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, o un recurs potestatiu de reposició davant del mateix òrgan que va dictar l'acte, en el termini d'un mes, de conformitat amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Tot això sense perjudici que puga interposar-se qualsevol altre recurs dels que es preveuen en la legislació vigent.

València, 22 de desembre de 2021.– La consellera de Sanitat Universal i Salut Pública: Ana Barceló Chico.

29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa.»

La presente resolución pone fin a la vía administrativa, pudiendo interponerse recurso contencioso administrativo en el plazo de dos meses, contados desde el día siguiente al de su notificación, ante la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, de acuerdo con lo establecido en los artículos 10.1 y 46.1 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa, o recurso potestativo de reposición ante el mismo órgano que dictó el acto, en el plazo de un mes, de conformidad con los artículos 123 y 124 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas. Todo ello sin perjuicio de que pueda interponerse cualquier otro recurso de los previstos en la legislación vigente.

València, 22 de diciembre de 2021.– La consellera de Sanidad Universal y Salud Pública: Ana Barceló Chico.